

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 34/05-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Radoslava Čurleja, bytom H., zastúpeného advokátkou JUDr. V. F., K., vo veci porušenia jeho osobnej slobody podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 50 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1, 3 a 4, čl. 6 ods.1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Prešov sp. zn. NtV 89/03 o jeho vzatí do väzby z 27. júna 2003, sp. zn. NtV 89/03 z 19. decembra 2003, sp. zn. NtV 89/03 zo 17. marca 2004 o predĺžení jeho väzby, sp. zn. NtV 89/03 z 5. marca 2004 a sp. zn. NtV 89/03 z 11. mája 2004 o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby a uzneseniami Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5 Tpo 2/04 z 13. januára 2004, sp. zn. 5 Tpo 27/04 z 31. marca 2004 o zamietnutí jeho sťažnosti proti predĺženiu väzby a uzneseniami sp. zn. 5 Tpo 25/04 z 24. marca 2004 a sp. zn. 5 Tpo 47/04 z 9. júna 2004 o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Radoslava Čurleja **o d m i e t a** ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 18. augusta 2004 doručené podanie Radoslava Čurleja, bytom H. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného

advokátkou JUDr. V. F., K., označené ako „*Ústavná sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že smeruje proti uzneseniam Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) o jeho vzatí do väzby a o predĺžení jeho väzby a uzneseniam o zamietnutí jeho návrhu na prepustenie z väzby, ako aj proti uzneseniam Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) o zamietnutí jeho sťažnosti proti uzneseniam okresného súdu o zamietnutí jeho návrhu na prepustenie z väzby a uzneseniam o predĺžení jeho väzby.

Voči sťažovateľovi bolo 25. júna 2003 vznesené obvinenie pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona a trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva. V rovnaký deň začala plynúť väzba. Sudca uznesením okresného súdu z 27. júna 2004 vzal obvineného sťažovateľa do väzby. Súd aplikoval väzobné dôvody podľa § 67 ods. 1 písm. a) a c). Útekovú väzbu odôvodnil charakterom trestnej činnosti a hroziacim trestom. Preventívnu väzbu odôvodnil tým, že obvinený získal spáchaním skutku majetkový prospech, čo odôvodňuje obavu, že ak by ostal na slobode, mohol by si obdobným spôsobom zabezpečiť finančné prostriedky. Na návrh krajského prokurátora súd dvakrát predĺžil lehotu trvania väzby sťažovateľa až na jeden rok. Sťažnosti proti týmto uzneseniam boli krajským súdom zamietnuté. Sťažovateľ podal dvakrát návrh na prepustenie z väzby aj Krajskej prokuratúre v Prešove. Krajská prokuratúra v Prešove návrhom nevyhovela a postúpila vec okresnému súdu. Ten obidva návrhy na prepustenie z väzby taktiež zamietol. Sťažnosti navrhovateľa voči týmto uzneseniam okresného súdu boli krajským súdom zamietnuté. Na návrh prokurátora bol sťažovateľ 17. júna 2004, tesne pred uplynutím jednoročnej predĺženej doby väzby, prepustený uznesením krajského súdu na slobodu. Sťažovateľ považuje svoju väzbu za rozpornú s jeho základnými právami, a preto sa so svojou ústavnou sťažnosťou obrátil na ústavný súd.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

1. Okresný súd v Prešove uzneseniami (a konaním, ktoré mu predchádzalo) sp. zn. NtV 89/03 zo dňa 27. 06. 2003 o vzatí do väzby, sp. zn. NtV 89/03 zo dňa 19. 12. 2003, zo dňa 17. 03. 2004 o predĺžení väzby, ako aj uznesenie sp. zn. NtV 89/03 zo dňa 05. 03. 2004

a zo dňa 11. 05. 2004 o zamietnutí žiadosti Radoslava Čurleja o prepustení z väzby porušil jeho ústavné právo podľa čl. 2 ods. 2, čl. 17 ods. 1, 2, 5, čl. 50 ods. 2, 3 Ústavy SR a práva uvedené v čl. 5 ods. 1, 3, 4 a v čl. 6 ods. 1, čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Krajský súd v Prešove uzneseniami sp. zn. 5 Tpo 2/04 zo dňa 13. 01. 2004, sp. zn. 5 Tpo 27/04 zo dňa 31. 03. 2004 o zamietnutí sťažnosti Radoslava Čurleja proti predĺženiu väzby, ako aj uzneseniami sp. zn. 5 Tpo 25/04 zo dňa 24. 03. 2004 a sp. zn. 5 Tpo 47/04 zo dňa 09. 06. 2004 o zamietnutí sťažnosti Radoslava Čurleja proti uzneseniam o zamietnutí sťažnosti o prepustení na slobodu porušil ústavné právo sťažovateľa Radoslava Čurleja uvedené v čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 4, čl. 17 ods. 1, 2, 5, čl. 50 ods. 2, 9 a právo uvedené v čl. 5 ods. 1, 3, 4 a v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove a Okresného súdu v Prešove došlo k porušeniu základných práv a slobody, ktoré už nie je možné napraviť, žiadam priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a to nasledovne:

12 x 13.500,- Sk - 162.000,- Sk, 2 x 13.500,- Sk - 17.000,- Sk.

Nakoľko rozhodnutie Okresného súdu o vzatí do väzby malo za následok aj moje prepustenie z pracovného pomeru žiadam priznanie ušlého zárobku za 12 priemerných mesačných platov, ako aj 13-teho a 14-teho platu, na ktoré by som mal nárok, nebyť nezákonného rozhodnutia súdu (...) 292.000,- Sk. Zároveň žiadam o priznanie morálnej ujmy za 357 dní strávených vo výkone väzby (á 800,- Sk), nakoľko došlo k veľmi závažnému zásahu do mojej osobnej slobody a mojich ústavných práv a slobôd. Uvedenie do pôvodného stavu už nie je možné (...) 12.810,- Sk.

Trovy právneho zastúpenia pozostávajúce za úkony prevzatia a prípravy zastupovania, za spísanie sťažnosti.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na svojom neverejnom zasadnutí, pričom zisťoval, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 tohto zákona. Podľa uvedeného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o nich dozvedieť.

Ústavný súd preskúmaním uznesenia krajského súdu sp. zn. 5 Tpo 47/04 z 9. júna 2004, ktoré bolo vydané najneskôr z napadnutých rozhodnutí, zistil, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 9. júna 2004. Ústavný súd vychádzal z ustanovenia § 140 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, podľa ktorého „Uznesenie je právoplatné a vykonateľné, ak zákon proti nemu nepripúšťa sťažnosť.“ Na základe ustálenej praxe považuje ústavný súd lehotu podľa § 53 ods. 3 za lehotu procesnoprávnú. Posledným dňom, kedy sťažovateľ mohol podať sťažnosť proti uvedenému rozhodnutiu, bol 9. august 2004. Sťažovateľ však odoslal svoju sťažnosť 17. augusta 2004 a ústavnému súdu bola doručená 18. augusta 2004.

Na tomto závere nemení nič ani to, kedy bolo toto uznesenie doručené, pretože sťažovateľ bol už 17. júna 2004 prepustený na slobodu a už vtedy vedel o právoplatnosti uznesenia z 9. júna 2004. Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť odmietnuť ako podanú oneskorene už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2005